

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 10 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1977

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
301

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

Ν. 719. Περί αντικατάστασης, τροποποίησης και συμπληρώσεως διατάξεων τινων της περί δημοσίων κτημάτων νομοθεσίας και άλλων τινών διατάξεων. 1

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

901. Περί τροποποίησης και συμπληρώσεως διατάξεων τινων του υπ' αριθ. 111/74, Προεδρικού Διατάγματος περί κρίσεως της σωματικής ικανότητας των στρατευσίμων των κατατασσόμενων εις το Στράτευμα, ως και του στρατιωτικού προσωπικού εν γενέει. 2
902. Περί ιδρύσεως Κοινοτικού Γυμναστηρίου. 3
903. Περί ιδρύσεως Κοινοτικού Γυμναστηρίου. 4
904. Περί συμπληρώσεως του άρθρου 16 του Ν. 22/75 «περί ρυθμίσεως θεμάτων καταστάσεως Δημοσίων Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π. Δ.Δ.». 5

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Περί χρηματοδοτήσεως βάμβακος έσοδείας 1977. 6

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 719

Περί αντικατάστασης, τροποποίησης και συμπληρώσεως διατάξεων τινων της περί δημοσίων κτημάτων νομοθεσίας και άλλων τινών διατάξεων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ομοφώνως μετά της Βουλής, απέφασίσαμεν:

Άρθρον 1.

1. Το άρθρον 4 του Α.Ν. 263/1968 «περί τροποποίησης και συμπληρώσεως των διατάξεων περί δημοσίων κτημάτων», ως τούτο συνεπληρώθη διά της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του Ν.Δ. 1154/1972 «περί τροποποίησης και συμπληρώσεως των διατάξεων περί διοικήσεως και διαχειρίσεως των δημοσίων κτημάτων» αντικαθίσταται, ως ακολούθως:

Άρθρον 4.

1. Πᾶς αὐθαίρετος κάτοχος δημοσίου κτήματος, ἀνήκοντος εἰς τὴν ἰδιωτικὴν περιουσίαν τοῦ Δημοσίου καὶ ὑπαγομένου εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, εἴτε ἔχων τίτλον εἴτε στερούμενος τοιούτου, πάντως ὅμως κατέχων τὸ κτῆμα πρὸ τῆς

1ης Ἰανουαρίου 1967, δικαιούται ὅπως ὑπὸ τὰς κατωτέρω προϋποθέσεις, αἵτινες δέον νὰ συντρέχουν κατὰ τὸν χρόνον ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἐνός (1) ἔτους ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρόνου, αἰτηθῇ παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου τὴν ἐξαγορὰν τούτου, ἐφ' ὅσον:

α) Προκειμένου περὶ ἀστικοῦ ἀκινήτου, ἔχει ἀνεγερθῇ ἐπ' αὐτοῦ μόνιμον κτίσμα, εἰς ὃ κατοικεῖ ὁ ἴδιος ἢ ἡ οἰκογενεὰ του, ἔστω καὶ κατὰ τὴν θερινὴν μόνον περίοδον ἢ χρησιμοποιεῖ τούτο, προσωπικῶς, δι' ἐπαγγελματικὸς σκοποῦς, δὲν κέκτηται δὲ κατὰ τὸν χρόνον ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐτέραν ἀκίνητον περιουσίαν ἀξίας ἀνωτέρας τῶν δύο ἐκατομμυρίων (2.000.000) δραχμῶν, ἢ μέσον ἐτήσιον εἰσόδημα μείζον τῶν τριακοσίων χιλιάδων (300.000) δραχμῶν κατὰ τὰ τρία πρὸ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρόνου ἔτη.

β) Προκειμένου περὶ ἀγροτικοῦ κτήματος, καλλιεργεῖ τούτο αὐτοπροσώπως ἢ διὰ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενεῆς του, συστηματικῶς καὶ ἀνελλιπῶς. Ὡς ἀγροτικὰ κτήματα νοούνται τὰ ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῶν προοριζόμενα διὰ γεωργικὴν ἐκμετάλλευσιν.

2. Ἡ ὡς ἄνω ἐξαγορὰ διὰ μὲν τὰ κείμενα ἐντὸς σχεδίου πόλεως ἀστικά ἀκίνητα δὲν δύναται νὰ ἀναφέρεται εἰς ἑκτασιν μεγαλυτέραν τοῦ ἐμβαδοῦ ἐνός (1) ἀρτίου οἰκοπέδου, διὰ δὲ τὰ ἐκτὸς σχεδίου πόλεως κείμενα τοιαῦτα δὲν δύναται νὰ ἀναφέρεται εἰς ἑκτασιν μεγαλυτέραν τοῦ ἐνός (1) στρέμματος. Κατ' ἐξαίρεσιν, ἐπὶ ἀστικῶν ἀκινήτων κειμένων ἐντὸς σχεδίου πόλεως, ἐπιτρέπεται ἡ ἐξαγορὰ συνεχομένης ἐκτάσεως μέχρις ἐμβαδοῦ ἐνός (1) εἰσέτι ἀρτίου οἰκοπέδου, ἐφ' ὅσον αὕτη καλύπτεται διὰ μόνιμων κτισμάτων, ἀνεγερθέντων ὑπὸ τοῦ κατόχου ἢ εἶναι ἀκάλυπτος, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ ἀποτελέσῃ αὐτοτελὴς ἢ διὰ συνενώσεως τῆς μετὰ συνεχομένης ἐκτάσεως τοῦ Δημοσίου ἄρτιον οἰκόπεδον. Διὰ τὰ μέχρις ἐκτάσεως ἐνός (1) στρέμματος ἀστικά ἀκίνητα τὰ κείμενα εἰς τὰς περιφερείας Σουφλίου καὶ Διδυμοτείχου καὶ χρησιμοποιούμενα διὰ σποροτροφίαν, ἐπιτρέπεται ἡ ἐξαγορὰ, ἔστω καὶ ἂν δὲν ἔχων ἀνεγερθῇ ἐπ' αὐτῶν κτίσματα. Ἡ ἐξαγορὰ τῶν ἀγροτικῶν κτημάτων τελεῖ ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ταῦτα διὰ ἐξακολουθήσουν νὰ χρησιμοποιοῦνται ὑπὸ τῶν ἀγοραστῶν ἢ τῶν καθολικῶν καὶ εἰδικῶν διαδόχων τῶν ἐπὶ μίαν τοῦλάχιστον δεκαετίαν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παραχωρητηρίου ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον διὰ καλλιέργειαν. Ἡ μὴ τήρησις τοῦ ὅρου τούτου ὑπὸ τοῦ ἀγοραστοῦ συνεπάγεται τὴν αὐτοδικαίαν ἀνάκλησιν τοῦ παραχωρητηρίου καὶ τὴν ἐπάνοδον τῆς κυριότητος τῶν κτημάτων εἰς τὸ Δῆμος.

3. Ἡ ἐξαγορὰ, οὔσα δυνητικὴ διὰ τὸ Δῆμος, ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ καταβολῇ ἐκ μέρους τοῦ ἀγοραστοῦ τιμήματος ἴσου:

α) Πρὸς τὰ 2/10 τῆς κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐξαγορᾶς ἀγοραίας ἀξίας, προκειμένου περὶ τῶν ἀστικῶν ἀκινήτων καὶ τὸ 1/10 τῆς αὐτῆς ἀξίας προκειμένου περὶ τῶν ἀγροτικῶν κτημάτων, ἂν ἡ κατοχὴ τοῦ αἰτούντος ἢ τῶν δικαιοπαρόχων τοῦ ἡρῆστο πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1920 καὶ συνεχίζεται ἕκτοτε ἄνευ διακοπῆς.

β) Πρὸς τὰ 5/10 διὰ τὰ ἀστικά ἀκίνητα καὶ τὰ 2/10 διὰ τὰ ἀγροτικά κτήματα τῆς ὡς ἄνω ἀξίας των, ἂν ἡ κατοχὴ τοῦ αἰτούντος ἢ τῶν δικαιοπαρόχων τοῦ ἡρῆστο κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1920 μέχρι τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940 καὶ συνεχίζεται ἕκτοτε ἄνευ διακοπῆς.

γ) Πρὸς τὰ 7/10 διὰ τὰ ἀστικά ἀκίνητα καὶ τὰ 5/10 διὰ τὰ ἀγροτικά κτήματα τῆς ὡς ἄνω ἀξίας των, ἂν ἡ κατοχὴ τοῦ αἰτούντος ἢ τῶν δικαιοπαρόχων τοῦ ἡρῆστο κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 29ης Ὀκτωβρίου 1940 μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1966 καὶ συνεχίζεται ἕκτοτε ἄνευ διακοπῆς.

4. Ἀκίνητα τοῦ Δημοσίου κείμενα ἐντὸς τῶν συνοικισμῶν Καλλιθέας καὶ Ἐξωπόλεως τῆς πόλεως Ἀλεξανδρουπόλεως καὶ Εὐαγγελιστρίας τῆς Κοινότητος Ἀγίου Παύλου Νομοῦ Θεσσαλονίκης ὡς καὶ ἐντὸς τῆς πόλεως τῆς νήσου Κῆ εἰς περιοχὴν Καζέρμας ἐκποιῶνται πρὸς τοὺς πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1954 κατόχους αὐτῶν ἢ τοὺς κληρονόμους ἢ τοὺς εἰδικούς διαδόχους των, ἐφ' ὅσον ἡ κατοχὴ των συνεχίζεται ἕκτοτε ἄνευ διακοπῆς, ἀντὶ τιμῆματος ἴσου πρὸς τὸ 1/7 τῆς ἀγοραίας ἀξίας των. Ἡ ἐκποίηση χωρεῖ ἐπὶ τῇ ὑποβολῇ αἰτήσεως παρὰ τοῦ δικαιούχου ἐντὸς τῆς προθεσμίας καὶ ὑπὸ τὰς λοιπὰς προϋποθέσεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐφαρμοζομένων καὶ τῶν δύο πρώτων ἐδαφίων τῆς παραγράφου 2 αὐτοῦ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν ἐκποίησην των ἐντὸς σχεδίου πόλεως οἰκοπέδων. Εἰδικῶς προκειμένου περὶ τῶν συνοικισμῶν Καλλιθέας καὶ Ἐξωπόλεως τῆς πόλεως Ἀλεξανδρουπόλεως καὶ τῆς περιοχῆς Καζέρμας τῆς νήσου Κῆ ὡς ἐμβάδων ἀρτίου οἰκοπέδου λαμβάνεται τὸ διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος καθορισθὲν κατὰ τὴν ἐνταξίν των συνοικισμῶν τούτων εἰς τὸ σχέδιον πόλεως. Εἰς περιπτώσιν, καθ' ἣν τὰ κατεχόμενα ἀκίνητα, κατὰ τὴν ἐνταξίν των εἰς τὸ σχέδιον πόλεως, ἤθελον ἀποτελέσει κοινωχρήστους χώρους, ἐπιτρέπεται, συντρεχουσῶν τῶν προϋποθέσεων τῆς παρούσης παραγράφου, ἢ εἰς τοὺς δικαιούχους ἐκποίησης ἐτέρας ἐκτάσεως τοῦ Δημοσίου ἐμβάδου μέχρις ἐνδὸς (1) ἀρτίου οἰκοπέδου ὑπαγμένης εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, κειμένης εἰς τοὺς αὐτοὺς συνοικισμοὺς τῆς πόλεως Ἀλεξανδρουπόλεως καὶ ἀξίας ἴσης ἢ ἀναλόγου πρὸς τὴν ἀξίαν των ὑπὸ τῶν δικαιούχων ἀρχικῶς κατεχομένων ἀκινήτων.

5. Τὸ περὶ οὗ αἱ παράγραφοι 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου μειωμένον τίμημα, ὑπολογίζεται ἐπὶ τῆς μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν δύο ἑκατομμυρίων (2.000.000) δραχμῶν, ἀξίας τοῦ ἐκποιουμένου ἀστικοῦ ἢ ἀγροτικοῦ ἀκινήτου. Ἡ πέραν τῶν δύο ἑκατομμυρίων (2.000.000) δραχμῶν ἀξία τοῦ ἀκινήτου καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἀγοραστοῦ ἐξ ὀλοκλήρου.

6. Ἡ ἐκτίμησης τῆς ἀγοραίας ἀξίας των κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἐκποιουμένων ἀκινήτων ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ κατὰ τόπον ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ ἐνδὸς (1) μηχανικοῦ τοῦ Δημοσίου, προκειμένου περὶ τῶν ἀστικῶν ἀκινήτων ἢ ἐνδὸς (1) γεωπόνου ἢ ἀγρονόμου τοῦ Δημοσίου, προκειμένου περὶ τῶν ἀγροτικῶν κτημάτων, συντασσόμενου πρὸς τοῦτο πρωτοκόλλου καταμετρήσεως καὶ ἐκτιμήσεως. Εἰς τὴν ἀξίαν τοῦ ἀκινήτου, ἀστικοῦ ἢ ἀγροτικοῦ, δὲν ὑπολογίζονται αἱ ὑπὸ τοῦ κατόχου γενόμεναι δαπάναι ἀξιοποιήσεώς του.

7. Ἡ διαπίστωση τῆς συνδρομῆς των κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἀπαιτούμενων προϋποθέσεων διὰ τὴν ἐξαγοράν των ἀστικῶν ἢ ἀγροτικῶν ἀκινήτων καὶ ὁ προσδιορισμὸς τοῦ χρόνου ἐνάρξεως τῆς κατοχῆς τούτων ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου τῆς περιφερείας τοῦ ἀκινήτου κατόπιν ἐρευνῆς. Ἐν περιπτώσει ἀμφισβήτησεως, ὑπὸ τοῦ δικαιούχου, τοῦ προσδιορισθέντος χρόνου ἐνάρξεως τῆς κατοχῆς τοῦ ἀκινήτου, ἀποφαίνεται τὸ ἀρμόδιον ὡς ἐκ τῆς τοποθεσίας τοῦ ἀκινήτου Μοναρχεὺς Πρωτοδικεῖον κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἀσφαλιστι-

κῶν μέτρων τῶν ἄρθρων 682 ἐπάμ. τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας ἐντὸς προθεσμίας ἐνδὸς (1) ἔτους ἀπὸ τῆς ἐν ἐνδιαφερόμενον κοινοποιήσεως τῆς κατὰ τὴν ἐπαμένην παράγραφον, ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου.

8. Ἐπιφυλάσσομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 416/1974 «περὶ ἀντικαταστάσεως τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 1154/1972 κλπ.», ἡ ἀποδοχὴ ἢ ἀπόρριψις τοῦ αἰτήματος τῆς ἐξαγορᾶς ἀποφασίζεται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Νομάρχου μετ' εἰσήτησιν τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς Δημοσίων Κτημάτων. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ὁρίζεται καὶ τὸ τίμημα ἐξαγορᾶς τοῦ κτήματος ὅπερ καταβάλλεται εἰς ἐξ (6) κατ' ἀνώτατον ὅριον ἴσας ἐξαμηνιαίας δόσεις, ἐντόκως πρὸς 7% ἐτησίως. Ἐπὶ ἐξαγορᾶς ἀκινήτων κειμένων εἰς τὰς παραμεθόριους περιοχὰς αἱ δόσεις αὐταὶ ὁρίζονται εἰς δώδεκα (12).

Ὑπὸ κατόχων ἀκινήτων τῶν ὁποίων τὸ ἐτήσιον εἰσόδημα δὲν ὑπερβαίνει τὰς ἑκατὸν πενήντην χιλιάδας (150.000) δραχμὰς, κατὰ τὸ πρὸ τοῦ χρόνου ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος ἔτους, αἱ δόσεις δύνανται νὰ ὁρίζονται εἰς εἴκοσι (20).

9. Οἱ διὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου δικαιούμενοι εἰς ἐξαγοράν καὶ ὑποβάλλοντες σχετικὴν αἴτησιν ἀπαλλάσσονται, ἐφ' ὅσον ἤθελε πραγματοποιηθῇ αὕτη, τῆς ὑποχρεώσεως των πρὸς καταβολὴν ἀποζημιώσεως εἰς τὸ Δημόσιον διὰ τὴν αὐθαίρετον χρῆσιν, ἀποκλειομένης ὅμως τῆς ἐπιστροφῆς οὐδὲν ποσοῦ καταβληθέντος διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην. Δι' ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου Νομάρχου, ἐκδιδομένης ἐπὶ τῇ αἰτήσει των κατὰ τὰ ἄνω αἰτησασμένων τὴν ἐξαγοράν, μετὰ πρῶτασιν τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ οἰκείου Δημοσίου Ταμείου, δύναται νὰ ἐγκρίνηται ἡ ἀναστολὴ εἰσπράξεως τῶν βεβαιωθέντων ποσῶν ἀποζημιώσεως τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν αὐθαίρετον χρῆσιν τοῦ ἀκινήτου, ἐφ' ὅσον χρόνον διαρκεῖ ἡ δύναμις τοῦ παρόντος ἄρθρου διαδικασίας τῆς ἐξαγορᾶς αὐτοῦ. Ἡ ἀναστολὴ αὕτη δὲν δύναται, ἐν πάσῃ περιπτώσει, νὰ ὑπερβῇ τὴν διετίαν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς σχετικῆς περὶ αὐτῆς αἰτήσεως.

10. Ἐξαιρῶνται τῆς διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζομένης ἐξαγορᾶς τὰ ἀκίνητα, ἅτινα θέλουν χαρακτηρισθῇ ὡς ἀπαραίτητα διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν κρατικῶν ἀναγκῶν ἢ σκοπῶν δι' ἡτιολογημένων ἀποφάσεων τοῦ ἀρμοδίου Νομάρχου, ἐκδιδομένων βάσει τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 416/1974.

11. Ἐν περιπτώσει μὴ ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως πρὸς ἐξαγοράν ἢ μὴ ὑποβολῆς τῶν ἀπαιτούμενων δικαιολογητικῶν πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ δικαιώματός του ἐντὸς τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου τασσομένης προθεσμίας ἢ μὴ ἐγκρίσεως τῆς ἐκποίησης τοῦ ἀκινήτου, πᾶς κατέχων ἀκίνητον τοῦ Δημοσίου ἀποβάλλεται, διοικητικῶς, κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος, μὴ ἀποκλειομένης καὶ πάσης ἄλλης διαδικασίας προβλεπαιμένης ὑπὸ τῆς περὶ δημοσίων κτημάτων κειμένης νομοθεσίας. Τὰ ἀνωτέρω δικαιολογητικὰ θέλουν καθορισθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐκδιδομένης ἐντὸς δεκαήμερου ἀπὸ τοῦ χρόνου ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος.

2. Γενόμεναι καταλήψεις οἰκοπεδικῶν ἐκτάσεων τοῦ Δημοσίου εἰς Ἀγροτικὸν Οἰκισμὸν Σαρκουνᾶς Κοινότητος Ζήρειας Ν. Ἀχαΐας, νομιμοποιεῖται ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν καταβολῆς εἰς τὸ Δημόσιον ὑπὸ τῶν κατόχων των τιμῆματος ἴσου πρὸς τὴν τρέχουσαν ἀξίαν τοῦ καταληφθέντος χώρου, ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος. Ἡ νομιμοποίηση δὲν δύναται νὰ ἀναφέρεται εἰς ἑκτασιν μεγαλύτεραν τῶν πενήντην (50) τετραγωνικῶν μέτρων.

Ἄρθρον 2.

Αἰτήσεις ἐξαγορᾶς δημοσίων κτημάτων, ὑποβληθεῖσαι ἔμπροσθεν, κατ' ἐφαρμογὴν τῶν ἀντικαταστασθέντων ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου διατάξεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Α.Ν. 263/1968 καὶ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν.Δ. 1154/1972 καὶ παραμείναναι ἐκκρεμεῖς μέχρις ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐξετάζονται βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Α.Ν. 263/1968, ὡς τοῦτο τροποποιεῖται

διά του παρόντος νόμου. Ως εκκρεμείς θεωρούνται και αι αιτήσεις, αίτινες ενεκρίθησαν μὲν ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Νομάρχου, ἀλλὰ μέχρι τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος δὲν ἔχει ἐκδοθῇ τὸ οἰκεῖον πωλητήριον.

Ἄρθρον 3.

Οἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ὑποβάλλοντες αἰτήσεις ἐξαγορᾶς ἀπαλλάσσονται τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἁρθρου 3 τοῦ Α.Ν. 263/1968 ποινικῆς εὐδύνης, ἐφ' ὅσον συντρέχουν αἱ προϋποθέσεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 4.

1. Ἀκίνητα περὶ ὧν ἡ παράγραφος 7 τοῦ ἁρθρου 1 τοῦ Ν. 3800/1957 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ προστασίας καὶ διοικήσεως τῶν δημοσίων κτημάτων-κειμένων διατάξεων ὡς καὶ τῶν διεκουσῶν τὸν ἐν Δωδεκανήσῳ Ὅργανισμὸν Ν. 2100/1952 κλπ.» ἐκποιούνται ἀντὶ τιμῆματος ἴσου πρὸς τὸ 1/3 τῆς ἀγοραίας ἀξίας τῶν πρὸς τοὺς πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1967 αὐθαιρέτους κατόχους αὐτῶν ἢ τοὺς κληρονόμους ἢ τοὺς εἰδικούς διαδόχους τῶν, ἐφ' ὅσον ἡ κατοχὴ τῶν συνεχίζεται ἔκτοτε ἀνευ διακοπῆς καὶ δὲν κέκτηνται οὗτοι ἑτέραν ἀκίνητον περιουσίαν ἀξίας ἀνωτέρας τοῦ ἐνὸς ἑκατομμυρίου (1.000.000) δραχμῶν ἢ ἐτήσιον εἰσόδημα μείζον τῶν τριακοσίων χιλιάδων (300.000) δραχμῶν κατὰ τὸ πρὸ τοῦ χρόνου ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος ἔτος.

2. Ἡ ἐκποίησης ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου Νομάρχου, ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς Δημοσίων Κτημάτων, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ κατόχου, ὑποβαλλομένης ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἐνὸς (1) ἔτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 5.

1. Εἰς ἐκάστην οἰκογένειαν, μονίμως κατοικοῦσαν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος εἰς τὰς νησίδας Ἀγαθονήπιον, Ἀρκεοῦς, Μαρώνησιν καὶ Σαρίαν τοῦ Νομοῦ Δωδεκανήσου καὶ στερουμένην στέγης παραχωρεῖται δωρεὰν κατὰ κυριότητα ἀνάλογος πρὸς τὰς ἀνάγκας αὐτῆς ἑκτασις κτημάτων τοῦ Δημοσίου μέχρις ἐμβαδοῦ χιλίων (1.000) τετραγωνικῶν μέτρων, κειμένη ἐντὸς τῶν νησίδων τούτων, δι' ἀνέγερσιν οἰκοδομῆς πρὸς στέγασιν τῆς. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἐδαφίου ὁ ἀρχηγὸς τῆς οἰκογενείας δεόν νὰ ἔχη τὴν Ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν. Ἀνάλογοι ἐκτάσεις κτημάτων τοῦ Δημοσίου παραχωροῦνται δωρεὰν καὶ εἰς τὰς Κοινότητας τῶν ἀνωτέρω νησίδων πρὸς κάλυψιν στεγαστικῶν αὐτῶν ἀναγκῶν, τὴν δημιουργίαν κοινοχρήστων χώρων καὶ τὴν ἐκτέλεσιν διαφόρων κοινωφελῶς χαρακτῆρος ἔργων.

2. Ἡ διάταξις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζεται, ἀνευ τοῦ περιορισμοῦ εἰς τὸ ἐμβαδὸν τῶν 1.000 τετραγωνικῶν μέτρων, καὶ ἐπὶ τῶν αὐθαιρέτως κατεχόμενων ἐκτάσεων κτημάτων τοῦ Δημοσίου τῶν κειμένων εἰς τὰς ἀνωτέρω νησίδας, ἐφ' ὧν ἔχουν ἀνεγερθῇ ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω οἰκογενειῶν ἢ τῶν Κοινοτήτων οἰκοδομαὶ πρὸς κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν τῶν.

3. Ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω παραχώρησις, ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου Δωδεκανήσου, ἀποτελούσης τίτλον δεκτικὸν μεταγραφῆς, ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς Δημοσίων Κτημάτων, κατόπιν αἰτήσεως παντὸς ἐνδιαφερομένου ὑποβαλλομένης εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφόρον Δημοσίων Κτημάτων Ρόδου ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

4. Διὰ τὰς δάσεις τοῦ παρόντος ἁρθρου ἐνεργουμένης παραχωρήσεις ἀκινήτων, οὐδεὶς φόρος, τέλος, τέλος χαρτοσήμου, εἰσφορά ἢ δικαίωμα ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ τρίτου ὀφείλεται.

5. Τὸ ὑπὸ κτηματολογικὰ στοιχεῖα Γαίων Ρόδου Τόμος 3, Φύλλον 80, Φάκελλος 541, μερίς 596 (Β.Κ. 1594) ἀκίνητον, ἰδιοκτησίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, περιέρχεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ὑποχρεωμένου ὅπως ἐντὸς προθεσμίας ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος παραχωρήσῃ τοῦτο εἰς τὸν «οἰκοδομικὸν συνεταιρισμὸν παραπηγματόνων Ἀγίας Τριάδος Ρόδου» εἰς τὴν τιμὴν ἣν εἶχε κατὰ τὸ ἔτος 1972, καταβλη-

τέαν ὑπὸ τοῦ Οἰκοδομικοῦ Συνεταιρισμοῦ εἰς δέκα ἐτησίαν ἀτόκους δόσεις πρὸς στεγαστικὴν ἀποκατάστασιν τῶν παραπηγματόνων-μελῶν του, διὰ τὴν ἐντὸς τούτου, δαπάναις τοῦ Συνεταιρισμοῦ, ἀνέγερσιν κατοικιῶν. Τὸ παραχωρούμενον εἰς ἕκαστον μέλος τοῦ Συνεταιρισμοῦ ἀκίνητον, δὲν δύναται νὰ ἐκποιηθῇ πρὸ τῆς παρελεύσεως δεκαετίας ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως, δύναται ὅμως νὰ μεταβιβασθῇ λόγῳ προικὸς ἢ αὐτῆς θανάτου.

Ἄρθρον 6.

Ἀστικά ἢ ἀγροτικά ἀκίνητα, ὑπαγόμενα εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, κείμενα εἰς παραμεθορίους περιοχάς, μεμισθωμένα εἰς ἐπαγγελματίας ἢ βιοτέχνους ἀπὸ πενταετίας, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία δὲν ὑπερβαίνει τὰς ἑπτακοσίας χιλιάδας (700.000) δραχμᾶς, δύναται νὰ ἐκποιῶνται ἀνευ δημοπρασίας εἰς τοὺς μισθωτὰς τούτων, ἀντὶ τιμῆματος ἴσου πρὸς τὴν ἀγοραίαν ἀξίαν, προσδιοριζομένου ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ ἐνὸς (1) μηχανικοῦ τοῦ Δημοσίου καὶ καταβαλλομένου εἰς πέντε (5) ἐξαμηνιαίας δόσεις, ἐντόκως πρὸς 7% ἐτησίως. Ἡ ἐκποίησις ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου Νομάρχου, μετὰ γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς Δημοσίων Κτημάτων.

Ἄρθρον 7.

1. Εἰς τὸ ἀπὸ 11/12 Νοεμβρίου 1929 Διάταγμα «περὶ διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων», ὡς τοῦτο ἰσχύει, προστίθεται μετὰ τὸ ἄρθρον 115 αὐτοῦ, ἄρθρον 115α', ἔχον οὕτω:

«Ἄρθρον 115α'.

1. Ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τοῦ προηγουμένου ἁρθρου ὁ καδ' οὗ ἐξεδίδη τὸ καθορίζον τὴν ἀποζημιώσιν πρωτόκολλον, ἀμφισβητῶν τὴν ὀρθότητα αὐτοῦ, δύναται, νὰ προτείνῃ τὴν ἐξώδικον λύσιν τῆς διαφορᾶς μετὰξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου.

2. Ἡ πρότασις ὑποβάλλεται ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὸν ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου δι' ἰδιαίτερας αἰτήσεως καὶ ἐντὸς τῆς διὰ τὴν ἀνακοπὴν προβλεπομένης προθεσμίας.

Ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης ὁ αἰτούμενος τὴν ἐξώδικον λύσιν τῆς διαφορᾶς ὑποχρεῖται νὰ προσκομίσῃ τὰ πρὸς ὑποστήριξιν τῆς αἰτήσεώς του ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα καὶ ἀναπτύξῃ τοὺς ἰσχυρισμούς του.

3. Ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφόρος λαμβάνων ὑπ' ὄψιν πάντα τὰ στοιχεῖα τοῦ φακέλου τῆς ὑποθέσεως, τὰ ὑπὸ τοῦ καδ' οὗ ἢ ἀποζημιώσεις προσκομιζόμενα στοιχεῖα καὶ τὰ προφορικῶς ἢ ἐγγράφως ὑπ' αὐτοῦ ἀναπτυσσόμενα ὡς καὶ πᾶν ἕτερον στοιχεῖον δύναται, ἐφ' ὅσον κρίνῃ ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει δάσιμον τὸ αἴτημα, νὰ ἀποδεχθῇ τὴν ἀκύρωσιν τοῦ πρωτοκόλλου ἢ τὸν περιορισμὸν τῆς καθορισθείσης ἀποζημιώσεως.

4. Ἐὰν αἱ ἀπόψεις τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ τοῦ εἰς ἀποζημιώσιν ὑποχρέου συμπίπτουν, συντάσσεται περὶ τούτου ἡτιολογημένη πρᾶξις ὑπογραφομένη παρ' ἀμφοτέρων τῶν μερῶν καὶ ἡ διαφορά θεωρεῖται ἐπιλυθεῖσα, ἢ δὲ ἀσκηθεῖσα ἀνακοπὴ θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη.

5. Διὰ τὴν ὑπὸ πληρεξουσίου τοῦ καδ' οὗ ἢ ἀποζημιώσεις συζήτησιν τῆς αἰτήσεως περὶ συμβιβαστικῆς λύσεως τῆς διαφορᾶς καὶ τὴν ὑπογραφήν τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον πρᾶξεως δεόν νὰ προσαγᾶγεται εἰδικὴ ἔγγραφος πληρεξουσιότης. Τὸ παρέχον τὴν πληρεξουσιότητα ἔγγραφον δύναται νὰ εἶναι δημοσίον ἢ ἰδιωτικόν. Ἡ γνησιότης τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ἐντολέως πρέπει νὰ βεβαιούται ἐπὶ τοῦ ἰδιωτικοῦ ἔγγραφου ὑπὸ συμβολαιογράφου ἢ ὑπὸ δημοσίας, δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ἀρχῆς.

6. Ἐὰν ὁ καδ' οὗ ἢ ἀποζημιώσεις εἶναι ἀγράμματος, τὸ ἰδιωτικὸν ἔγγραφον ὑπογράφεται ὑπὸ δύο μαρτύρων, βεβαιουμένης τῆς γνησιότητος τῶν ὑπογραφῶν τούτων κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἢ ἀναπληροῦται ὑπὸ ἔγγραφου δημοσίας, δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ἀρχῆς, περιέχοντος τὴν ἐνώπιον αὐτῶν δῆλωσιν τοῦ ἀγράμματος ὑποχρέου περὶ τοῦ διοριζομένου πληρεξουσίου αὐτοῦ.

7. Τὰ πληρεξούσια έγγραφα κατατίθενται εἰς τὴν κατὰ τόπον ἀρμοδίαν Οἰκονομικὴν Ἐφορίαν».

2. Ἀνακοπὰι κατὰ πρωτοκόλλου τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 5895/1933 κοινοποιηθεῖσαι ἐντὸς τῆς νομίμου μηνιαίας προθεσμίας πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ὡς ἐκπροσωποῦντα τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον καὶ οὐχὶ πρὸς τὸν ἀρμοδίον Οἰκονομικὸν Ἐφορον, ὡς ἔδει καὶ ἀπορριφθεῖσαι οὕτω ὡς ἀπαράδεκτοι, ἐλλείψει προδικασίας, ἐπανασυζητοῦνται ἐνώπιον τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν ἀρμοδίου δικαστηρίου τούτου, κοινοποιουμένης κλήσεως μετ' ἀντιγράφου τῆς ἀνακοπῆς πρὸς τὸν ἀρμόδιον Οἶκον. Ἐφορον ἐντὸς προθεσμίας 60 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐφ' ὅσον ἡ βεβαιωθείσα ἀποζημίωσις δὲν ἔχει ὁλοσχερῶς καταβληθῇ ὑπὸ τοῦ ὑποχρέου.

*Ἀρθρον 8.

Τὸ διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Α.Ν. 1540/1938 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ διοικήσεως τῶν δημοσίων κτημάτων νομοθεσίας», προστεθὲν εἰς τὸ ἄρθρον 30 τοῦ ἀπὸ 11/12 Νομβρίου 1929 Διατάγματος ἐδάφιον 5, ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίσταται, ὡς ἀκολουθῶς:

«5. Ἀκίνητα τοῦ Δημοσίου, ὧν ἡ ἐτήσια πρόσδοδος δὲν εἶναι ἄνωτέρα τῶν ἐξήκοντα χιλιάδων (60.000) δραχμῶν, δύναται, μετὰ γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς Δημοσίων Κτημάτων, νὰ ἐκμισθῶνται ἄνευ δημοπρασίας πρὸς τοὺς κατόχους αὐτῶν».

*Ἀρθρον 9.

Ἐπιτρέπεται ἡ κατὰ χρῆσιν παραχώρησις ἀκινήτων τοῦ Δημοσίου, ὑπαγομέναν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, εἰς Δημοσίας Ὑπηρεσίας πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν εἰδικῶν σκοπῶν τῶν ὑπ' αὐτῶν ἐποπτευομένων Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, Ὁργανισμῶν κοινῆς ὠφελείας καὶ Δημοσίων Ἐπιχειρήσεων. Ἡ παραχώρησις αὕτη γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου Νομάρχου, μετὰ γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς Δημοσίων Κτημάτων καὶ νοεῖται ὡς περιλαμβανούσα καὶ τὴν ἐπὶ οἰκοπέδων τοῦ Δημοσίου δυνατότητα ἀνεγέρσεως οἰκοδομημάτων.

*Ἀρθρον 10.

Ἀκίνητα ἀνήκοντα εἰς τὴν περιουσίαν τοῦ Ταμείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης, μὴ ἀναγκαιοῦντα διὰ στρατιωτικούς σκοπούς, δύναται νὰ διατίθενται δωρεὰν εἰς τὸ Δημόσιον διὰ τὴν κάλυψιν ἐτέρων κρατικῶν σκοπῶν. Ἡ παραχώρησις συντελεῖται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐκδιδομένης προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ταμείου τούτου. Ἡ πράξις αὕτη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀποτελεῖ τίτλον δεκτικὸν μεταγραφῆς.

*Ἀρθρον 11.

1. Ἐπιφυλασσομένων τῶν περὶ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους διατάξεων, ἐπιτρέπεται ἐπὶ ἐκκρεμῶν, πρὸ τοῦ ἔτους 1940, δικῶν μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ ἰδιωτῶν, περὶ τῆς κυριότητος ἀκινήτων, ἐφ' ὧν δὲν ἐξεδόθη μέχρι τοῦ χρόνου ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ὁριστικὴ ἐπὶ τῆς οὐσίας ἀπόφασις Πολιτικοῦ Δικαστηρίου καὶ κάτοχοι τῶν ἐπιδίκων τυγχάνουν οἱ ἀντίδικοι τοῦ Δημοσίου, ἡ συμβιβαστικὴ ἐπίλυσις τῆς διαφορᾶς, τῶν δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου δυναμένων νὰ περιορισθῶν μέχρι τοῦ ἐνὸς πέμπτου (1/5) ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου ἢ τῆς ἀγοραίας ἀξίας αὐτοῦ.

2. Ἡ διάταξις τῆς προηγουμένης παραγράφου, καὶ ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν συμβιβαστικὴν ἐπίλυσιν τῆς διαφορᾶς καὶ μόνον, ἐφαρμόζεται, ἀναλόγως, καὶ ἐπὶ περιπτώσεων ἀκινήτων ἀγορασθέντων ὑπὸ τρίτον πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1966 παρὰ τῶν νομῶν ἢ κατόχων τούτων, κατόπιν βεβαιώσεως τοῦ Δημοσίου, ὅτι δὲν προβάλλει δικαιώματα κυριότητος καὶ διὰ τὰ ὁποῖα μεταγενεστέρως, προέκυψαν στοιχεῖα, ὅτι ἀνήκουν κατὰ κυριότητα εἰς τοῦτο. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ ἀπαίτησις τοῦ Δημοσίου περιορίζεται μέχρι τοῦ ἐνὸς δωδεκάτου (1/12) ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου ἢ τῆς ἀγοραίας ἀξίας αὐτοῦ.

*Ἀρθρον 12.

Ἐπὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀγροτικῶν κτημάτων, κειμένων εἰς τὰς περιφέρειας Ἠπείρου, Μακεδονίας καὶ Θράκης μετὰ τῶν νήσων Θάσου καὶ Σαμοθράκης, ὡς καὶ τῶν νήσων Χίου καὶ Λέσβου τὰ τυχόν προβαλλόμενα ὑπὸ τοῦ Δημοσίου δικαιώματα περιορίζονται εἰς τὴν πέραν τῶν εἴκοσι πέντε (25) στρεμμάτων ἀπαλλοτριουμένην ἔκτασιν, δι' ἑκάστον δικαιοῦχον, ἐφ' ὅσον:

- α) τὰ κτήματα κατέχονται ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν περιοχῶν τούτων συνεχῶς ὑπὸ τῶν φερομένων ἰδιοκτητῶν καὶ τῶν δικαιοπαρόχων τῶν καὶ καλλιεργοῦνται ἕκτοτε ὑπ' αὐτῶν ἀδιαλείπτως, β) δὲν τελοῦν ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τοῦ Δημοσίου ἢ δὲν διεκδικοῦνται δικαστικῶς παρ' αὐτοῦ ἢ δὲν ἐκκρεμῇ διοικητικὴ ἔρευνα βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Α.Ν. 1539/1938 καὶ γ) κεῖνται εἰς ἀπόστασιν πέραν τῶν χιλίων πεντακοσίων (1500) μέτρων ἀπὸ τῆς ἀκτῆς τῆς θαλάσσης. Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῶν ἀγροτικῶν ἀκινήτων διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἄρθρου περιλαμβάνονται καὶ παντὸς εἶδους κτίσματα, ἐφ' ὅσον ταῦτα κεῖνται εἰς χωρία μέχρι 2.000 κατοίκων κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν. Αἱ κείμεναι διατάξεις περὶ τῶν εἰς τὰς Νέας Χώρας δημοσίων γαιῶν, περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 101 ἐπομ. τοῦ Π.Δ. τῆς 11/12 Νομβρίου 1929 «περὶ Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων» δὲν εἰσάγονται διὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου.

*Ἀρθρον 13.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 11 καὶ 12 τοῦ παρόντος ἔχουν ἐφαρμογὴν μόνον ἐπὶ ἀκινήτων τῆς ἰδιωτικῆς περιουσίας τοῦ Δημοσίου ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.

*Ἀρθρον 14.

Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ Α.Ν. 1539/1938 «περὶ προστασίας τῶν Δημοσίων Κτημάτων» προστίθεται ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

«Ἡ ἀμοιβὴ αὕτη καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, γνωματεύοντος καὶ ἐπὶ τοῦ τελεσφόρου καὶ συγχεκριμένου τῆς υποδείξεως».

*Ἀρθρον 15.

Ἡ ἀληθὴς ἐννοια τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α.Ν. 263/1968 εἶναι, ὅτι αὕτη ἐφαρμόζεται ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου ἐνάρξεως τῆς κατοχῆς τοῦ κτήματος.

*Ἀρθρον 16.

1. Ἀκίνητα ἐν Δωδεκανήσῳ, περιελθόντα κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Ἰταλικῆς κατοχῆς εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Ἰταλικοῦ Δημοσίου καὶ ἐν συνεχείᾳ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, λόγω μὴ προσαγωγῆς ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν αὐτῶν κατὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ κτηματολογίου τῶν ἀποδεικτικῶν τῆς ἰδιοκτησίας τῶν στοιχείων ἢ μὴ προσαγωγῆς ἐπαρκῶν τοιούτων, ἢ ἀπαλλοτριωθέντα ὑπὸ τῆς Ἰταλικῆς Διοικήσεως διότι παρέμειναν ἀκαλλιεργήτα, ἀποδίδονται ὑπὸ τούτου εἰς τοὺς τέως ἰδιοκτήτας αὐτῶν ὡς καὶ εἰς τοὺς καθολικοὺς ἢ εἰδικούς διαδόχους τῶν, κατὰ περίπτωσιν, Ἑλλήνας τὸ γένος.

2. Τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀποδόσεως ἐξαιροῦνται τὰ κάτωθι ἀκίνητα:

α) Τὰ μεταβιβασθέντα εἰς τρίτους ὡς καὶ τὰ χρησιμοποιούμενα πρὸς ἐκπλήρωσιν κοινωφελούς σκοποῦ.

β) Τὰ ἐφ' ὧν ἔχουν ἀνεγερθῇ οἰκοδομαὶ ὑπὸ τῆς τέως Ἰταλικῆς Διοικήσεως ἢ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἢ παρὰ τρίτων, ἐνεργησάντων εἴτε διὰ λογαριασμόν τοῦ Δημοσίου, εἴτε καὶ αὐθαίρετως, ἐκτὸς ἐὰν ὁ αὐθαίρετως οἰκοδομήσας τυγχάνει ὁ πρῶν ἰδιοκτήτης.

γ) Τὰ, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 1154/1972, ὡς νῦν ἰσχύει, κρινόμενα ὡς ἀπαραίτητα διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν κρατικῶν ἀναγκῶν ἢ ἀναγκῶν τῶν

εις α ταύτα έχουν παραχωρηθῇ κατὰ χρῆσιν νομικῶν προσώπων Δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου.

δ) Τὰ κείμενα ἐντὸς τοῦ σχεδίου πόλεως τῶν πόλεων Ρόδου καὶ Κῶ, ὡς καὶ τὰ ἐντὸς ζώνης ἑκατὸν πενήτηκοντα μέτρων ἀπὸ τῆς μέσης στάθμης τῆς γραμμῆς τῆς θαλάσσης. Ἡ ζώνη αὕτη, εἰδικῶς διὰ τὰς ἐκατέρωθεν τοῦ Ἐνυδρείου (Ἀκτὴ Κουμπουρνό) τῆς πόλεως Ρόδου κειμένης ἐκτάσεις μέχρι μήκους ὀκτώ (8) χιλιομέτρων ἐκ τούτου, μετρουμένου ἐπὶ τοῦ ἄξονος τῶν πλησιεστέρων πρὸς τὰς ἀκτὰς Ἑθνικῶν ἢ Ἐπαρχιακῶν ὁδῶν, ὀρίζεται εἰς χίλια (1.000) μέτρα.

ε) Τὰ κείμενα ἐκτὸς σχεδίου πόλεως ἀστικά ἀκίνητα μόνον καθ' ὃ τμήμα ταῦτα ὑπερβαίνουν τὸ, ὑπὸ τῶν περὶ σχεδίου πόλεως διατάξεων, ἐπιτρεπόμενον πρὸς οἰκοδόμησιν ἐμβαδόν. Ἡ ἐξαιρέσις αὕτη δὲν ἰσχύει ἐὰν τὸ τμήμα τοῦτο εἶναι ἔλαστον τοῦ ἐπιτρεπόμενου πρὸς οἰκοδόμησιν ἐμβαδοῦ καὶ δὲν δύναται, διὰ συνενώσεώς του μετὰ συνεχομένης δημοσίας ἐκτάσεως, νὰ ἀποτελέσῃ ἑκτασιν ἴσην ἢ μείζονα τοῦ ἐμβαδοῦ τούτου.

στ) Τὸ πέραν τῆς ἐκτάσεως τῶν εἰκοσι πέντε (25) στρεμμάτων τμήμα τῶν ἐχόντων τουριστικὴν ἢ οἰκοπεδικὴν ἀξίαν ἀγροτικῶν κτημάτων.

ζ) Τὸ πέραν τῆς ἐκτάσεως τῶν ἑκατὸν (100) στρεμμάτων τμήμα τῶν μὴ ἐχόντων τουριστικὴν ἢ οἰκοπεδικὴν ἀξίαν ἀγροτικῶν κτημάτων κατὰ συνιδιοκτητήν.

3. Ἡ ἀπόδοσις τῶν ἐν παραγράφῳ 1 ἀκινήτων ἐνεργεῖται τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου ὑποβαλλομένη εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορὸν Δημοσίων Κτημάτων Ρόδου, ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, δι' ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου Δωδεκανήσου καὶ μετὰ συμφωνον γνώμην, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὑπαρξιν δικαιώματος κυριότητος τῶν αἰτούντων καὶ τὴν συνδρομὴν τῶν ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου τιθεμένων προϋποθέσεων, τῆς παρὰ τῇ Νομαρχίᾳ Δωδεκανήσου Ἐπιτροπῆς Δημοσίων Κτημάτων, εἰς ἣν, εἰδικῶς διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην, θὰ μετέχῃ μετὰ ψήφου ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς Δημοσίων Κτημάτων Ρόδου.

4. Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπὸ τοῦ αἰτούντος προσκομιζομένων ἢ ἄλλων ἀποδεικτικῶν στοιχείων, ὡς καὶ τοῦ πορίσματος τῆς ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου Δημοσίων Κτημάτων Ρόδου ἐνεργουμένης ἐρεῦνης, στηριζομένης, σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ ἐπὶ ἐρεῦνης τῶν ἀρμοδίων Οἰκονομικῶν Ἐφόρων τῶν λοιπῶν νήσων τοῦ Νομοῦ Δωδεκανήσου.

5. Ἡ περὶ ἀποδόσεως ἀποφάσις τοῦ Νομάρχου ἀποτελεῖ τίτλον δεκτικὸν μεταγραφῆς.

6. Ἡ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ρύθμισις δὲν καταλαμβάνει τοὺς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἰκανοποιηθέντας τέως ἰδιοκτητὰς ἢ διαδόχους αὐτῶν διὰ τῆς ἀποδόσεως τῶν δικαιουμένων αὐτοῖς ἀκινήτων ἢ παραχωρήσεως ἐτέρων τοιούτων ἢ καταβολῆς ἀποζημιώσεως ἢ δι' οἰουδήποτε ἐτέρου τρόπου.

7. Διὰ τὴν, βάσει τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀπόδοσιν τῶν ἀκινήτων οὐδεὶς φόρος, τέλος, τέλος χαρτοσήμου, εἰσφορά ἢ δικαίωμα ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ τρίτων ὀφείλεται.

Ἄρθρον 17.

Ἐπιφυλασσομένων τῶν ὁρισμῶν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, αἱ εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου παραμένουσαι καλλιεργήσιμοι καὶ μὴ ἔχουσαι δασοπονικὴν σημασίαν γαῖαι, ἀποφαινομένου περὶ τούτου τοῦ ἀρμοδίου Δασάρχου δι' ἡτιολογημένης μετ' αὐτοφάν ἐκθέσεως, τίθενται ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου Δημοσίων Κτημάτων Ρόδου εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Διευθύνσεως Γεωργίας Δωδεκανήσου καὶ διατίθενται εἰς ἀκτήμονας ἢ ἀνεπαρκῶς ἀποκατεστημένους γεωργούς, κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος, ὑπὸ τῆς οἰκείας Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων, εἰς ἣν μετέχει ὡς μέλος αὐτῆς, μετὰ ψήφου καὶ ὁ ὡς ἄνω Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς, μετὰ προηγουμένην συμφωνον γνώμην τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 122 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος ὀριζομένης Ἐπιτροπῆς. Τῆς ὡς ἄνω διαθέσεως ἐξαιροῦνται αἱ γαῖαι, αἵτινες ὡς ἐκ τῆς θέσεώς των, τοῦ προορισμοῦ των ἢ τῆς τουριστικῆς ἢ ἄλλης μορφῆς ἀξιοποίησεως τῆς περιοχῆς, ἔχουν οἰκοπεδικὴν ἀξίαν, περὶ ἧς κρίνει

ἢ κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου Ἐπιτροπῇ.

Ἄρθρον 18.

Αἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἐκκρεμοῦσαι παρὰ ταῖς Ἐπιτροπαῖς Ἀπαλλοτριώσεων Ρόδου καὶ Κῶ αἰτήσεις περὶ παραχωρήσεως ἐκτάσεων κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Α.Ν. 1546/1950 «περὶ ἀγροτικῆς ἀποκαταστάσεως ἐν Δωδεκανήσῳ», κρίνονται κατὰ τὰ ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 16 καὶ 17 τοῦ παρόντος ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 19.

1. Ἐπιφυλασσομένων τῶν δικαιωμάτων τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἐπὶ τῶν διὰ πευκοδασῶν κεκαλυμμένων ἐκτάσεων, περὶ ὧν ἡ ὑπ' ἀριθ. 1151/1872 ἀπόφασις τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν, καὶ ὑπ' ἀριθ. 116/1868 καὶ 698/1876 ἀποφάσεις τοῦ Ἐφετείου Ναυπλίου καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. 110/1878 ἀπόφασις τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἐπὶ τῶν ἐξ αὐτῶν μὴ κεκαλυμμένων διὰ πευκοδασῶν ἐκτάσεων τῶν κειμένων ἐντὸς τῆς περιοχῆς τῶν διοικητικῶν ὁρίων τοῦ ἡδὴ Δήμου Κερατέας ὡς καὶ τῆς ἀγροτικῆς κοιλάδος τοῦ Θορικοῦ καὶ κατεχομένων πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1967 ὑπὸ φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων, οὐδὲν δικαίωμα κυριότητος ἢ νομῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ὑφίσταται διὰ τὰς μέχρις ἑκατὸν (100) στρεμμάτων δι' ἑκάστον κάτοχον ἀγροτικὰς ἐκτάσεις, θεωρουμένου δι' αὐτάς, ἀνεξαρτήτως πάσης ἐπιμέλειας διατάξεως, ὡς ἐν πάσῃ περιπτώσει συμπληρωθέντος τοῦ χρόνου τῆς ἐκτάτου χρησιμεύσεως κατ' αὐτοῦ.

2. Ἐξαιροῦνται τῆς διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου ρυθμίσεως: α) αἱ ἐκτάσεις αἱ καταλαμβανόμεναι ὑπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ καὶ τῆς παραλίας καὶ β) αἱ ἐκτάσεις αἵτινες ἀπεψιλώθησαν τῶν ἐπ' αὐτῶν πρότερον πευκοδασῶν, ὅτεκεν πυρκαϊῶν.

3. Εἰς τὴν ἐν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ρύθμισιν ὑπάγονται καὶ αἱ ἐκκρεμαῖς δίκαι καὶ διαφοραὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ Τρίτων, ἀφορῶσαι εἰς μὴ κεκαλυμμένας διὰ πευκοδασῶν ἀγροτικὰς ἐκτάσεις μέχρις ἑκατὸν (100) στρεμμάτων δι' ἑκάστον κάτοχον, κειμένης ἐντὸς τῆς ἐν παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἡδὴ περιοχῆς τῶν διοικητικῶν ὁρίων τοῦ Δήμου Κερατέας, ἐφ' ὅσον δὲν ἐξεδόθη ἀμετάκλητος δικαστικὴ ἀπόφασις τακτικοῦ Δικαστηρίου, καταργουμένων τῶν ἐκκρεμοῦσων σχετικῶν δικῶν καὶ συμφηφιζομένης τῆς ἐκατέρωθεν δικαστικῆς δαπάνης.

4. Οἱ κατὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος δικαιούχοι ἐξαγορᾶς ἀκινήτων τοῦ συνοικισμοῦ Εὐαγγελιστρίας τῆς Κοινότητος Ἀγίου Παύλου Θεσσαλονίκης, ἀπαλλάσσονται τῆς καταβολῆς παντὸς τιμήματος ἐφ' ὅσον τυγχάνουν δικαιούχοι ἀστικῆς ἀποκαταστάσεως, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς κειμένης νομοθεσίας.

Ἄρθρον 20.

1. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α.Ν. 2344/1940 «περὶ αἰγιαλοῦ καὶ παραλίας» ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«2. Ὁ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον καθορισμὸς γίνεται ἐπὶ τοπογραφικοῦ καὶ ὕψομετρικοῦ διαγράμματος, συντασσομένου ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν ἢ ἄλλης Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Δημοσίου ἢ τοῦ ἔχοντος ἐκ τοῦ νόμου δικαίωμα πρὸς σύνταξιν τοιοῦτου διαγράμματος ἰδιώτου Μηχανικοῦ, χαρασσομένης ἐπ' αὐτοῦ ἐρυθρᾶς γραμμῆς διὰ τὴν ὀριογραμμὴν τοῦ αἰγιαλοῦ. Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν, τὸ διάγραμμα δέον, μετὰ προηγουμένην ἐπαλήθευσιν τῆς ἀκριβοῦς ἀποτυπώσεως ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Διευθύνσεως Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν, νὰ θεωρῇται παρ' αὐτῆς».

2. Ὅριογραμμαὶ Αἰγιαλοῦ καὶ Παραλίας, καθορισθεῖσαι μέχρι τοῦ χρόνου ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπὶ διαγράμματων συνταχθέντων ὑπὸ ἰδιωτῶν Μηχανικῶν καὶ θεωρηθέντων ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Διευθύνσεων Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν, θεωροῦνται νομίμως καθορισθεῖσαι.

3. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Άρθρον 21.

Σύστασις θέσεων προσωπικού επί σχέσει ιδιωτικού δικαίου.

1. Συνιστώνται παρά τη Ύπηρεσίᾳ Μελετῶν καὶ Ὁργανώσεως τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν αἱ κάτωθι θέσεις, πληρούμεναι διὰ προσωπικοῦ ἐπὶ σχέσει ιδιωτικού δικαίου:

α) Ἐξ (6) θέσεις ἀναλυτῶν συστημάτων.

β) Δέκα (10) θέσεις προγραμματιστῶν ἡλεκτρονικῶν υπολογιστῶν.

Ἡ διάρκεια τῆς συμβάσεως ἐργασίας τοῦ προσλαμβανομένου ὡς ἄνω προσωπικοῦ δὲν δύναται νὰ εἶναι μεγαλύτερα τῆς τριετίας.

2. Τὰ προσόντα καὶ τὰ τοῦ τρόπου προσλήψεως, ὡς καὶ τὰ τῶν ἀποδοχῶν τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον προσλαμβανομένου προσωπικοῦ, ὁρίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

3. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Άρθρον 22.

1. Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν, ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς περὶ δημοσίων κτημάτων κειμένης νομοθεσίας, ἀναγκῶν εἰς τεχνικὸν προσωπικόν, δύναται νὰ προσλαμβάνηται παρὰ ταῖς Ὑπηρεσίαις τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Φορολογίας τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν προσωπικόν, πέραν τοῦ ἤδη ὑπηρετοῦντος, συνδεόμενον μετὰ τοῦ Δημοσίου διὰ σχέσεως ἐργασίας ιδιωτικοῦ δικαίου, ὡς ἑξῆς:

α) Τρεῖς (3) τοπογράφοι μηχανικοί.

β) Τρεῖς (3) βοηθοὶ τοπογράφοι μηχανικοὶ καὶ

γ) δύο (2) σχεδιασταί.

2. Ἡ διάρκεια τῆς συμβάσεως ἐργασίας τοῦ προσωπικοῦ τούτου ὁρίζεται διετίας, δύναται δὲ νὰ παραταθῇ ἐπὶ ἓν (1) εἰσέτι ἔτος, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ, κατὰ περίπτωσιν, τῶν ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Ν.Δ. 342/1969 «περὶ προσλήψεως ἐπὶ συμβάσει ιδιωτικοῦ δικαίου προσωπικοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν». Οἱ ὅροι, αἱ συνθήκαι καὶ ἡ ἀμοιβὴ τῆς ἐργασίας αὐτοῦ ρυθμίζονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 1198/1972 «περὶ τοῦ τρόπου ρυθμίσεως τῶν ὅρων ἀμοιβῆς καὶ ἐργασίας τοῦ ἐπὶ σχέσει ἐργασίας ιδιωτικοῦ δικαίου προσωπικοῦ τοῦ Δημοσίου, τῶν ΟΤΑ καὶ Ν.Π. Δ.Δ. καὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῆς περὶ συλλογικῶν συμβάσεων ἐργασίας νομοθεσίας».

Άρθρον 23.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, καταργοῦνται:

1. Αἱ παράγραφοι 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 1154/1972.

2. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 65 τοῦ ἀπὸ 11/12 Νοεμβρίου 1929 Διατάγματος, ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 422/1947 «περὶ καταργήσεως τοῦ διὰ τοῦ Α.Ν. 1219/1938 ἐπιβληθέντος προσθέτου τέλους ἐπὶ τῶν ἀδειῶν ἀνεγέρσεως οἰκοδομῶν καὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τῆς περὶ δημοσίων κτημάτων νομοθεσίας», τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου 3800/57 καὶ τοῦ Β. Δ/τος 538/1961 «περὶ τρόπου ἐκποιήσεως ἀκινήτων τοῦ Δημοσίου ἐκτιμωμένης ἀξίας ἀνωτέρας τῶν πεντακοσίων χιλιάδων (500.000) δραχμῶν».

3. Τὸ τρίτον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 3286/1955 «περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 26 Ἰανουαρίου 1955 ὑπ' ἀριθ. 206 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῶν δημοσίων κτημάτων», ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 3800/1957.

4. Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Α.Ν. 1546/1950.

Άρθρον 24.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ μεθεπομένου τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως μηνός, πλην τῶν διατάξεων δι' ἃς ἄλλως ὁρίζεται ἐν αὐταῖς.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ὀκτωβρίου 1977

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΛΛΗΣ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΥΑΓΓ. ΑΒΕΡΩΦ - ΤΟΣΙΤΣΑΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΕΥΑΓΓ. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

ΓΕΩΡΓΙΑΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΤΣΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Ὀκτωβρίου 1977

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(2)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 901

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 111/74, Προεδρικοῦ Διατάγματος «περὶ κρίσεως τῆς σωματικῆς ἱκανότητος τῶν στρατευσίμων τῶν κατατασσομένων εἰς τὸ Στράτευμα, ὡς καὶ τοῦ στρατιωτικοῦ προσωπικοῦ ἐν γένει».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει:

α) Τὰς διατάξεις τῶν:

1) Ἀρθρου 48 τοῦ Νομοθετικοῦ Δ/τος 720/70 «περὶ Στρατολογίας».

2) Ἀρθρου 20 τοῦ Νομοθετικοῦ Δ/τος 1327/1973 «περὶ τῶν Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων».

3) Ἀρθρου 22 παρ. 9 τοῦ Νομοθετικοῦ Δ/τος 1400/1973 «περὶ καταστάσεως τῶν Ἀξιωματικῶν τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων».

β) Τὴν ὑπ' ἀριθ. Φ. 670/126696/13.7.77 πρότασιν τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

γ) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 937/77 Γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν:

Ἀρθρον 1.

Τὸ ἐδάφιον α τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Π.Δ. 111/1974 «περὶ κρίσεως τῆς σωματικῆς ἱκανότητος τῶν στρατευσίμων, ὡς καὶ τοῦ στρατιωτικοῦ προσωπικοῦ ἐν γένει» ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθοῦς:

«α) Ἐφ' ὅσον ταῦτα εἶναι ἰσάμια, χορηγεῖται ἡ ὑπὸ τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς οἰκείας σχολῆς προβλεπομένη ἀναρρωτική ἀδεια, βάσει γνωματεύσεως τῆς ἀρμοδίας ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς. Εἰς αὐτὴν παραπέμπονται ὑπὸ τοῦ Νοσοκομείου εἰς ὃ ἐνοσηλεύθησαν ἢ ὑπὸ τῆς σχολῆς, κατόπιν ἐνδείξεως τοῦ Νοσοκομείου, συμφώνως πρὸς τὸ ὑπ' ἀριθ. 374/1973 Β.Δ. «περὶ τῆς συνθέσεως ἀρμοδιότητων καὶ λειτουργίας τῶν ἐπιτροπῶν ἀπαλλαγῶν καὶ ἐπιτροπῶν ἀναρρωτικῶν ἀδειῶν τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων». Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὑπὸ τῶν οἰκείων ὀργανισμῶν δὲν ὁρίζεται ἡ διάρκεια τῆς ἀναρρωτικῆς ἀδειας εἰς τούτους δύναται νὰ χορηγηθῇ ἀναρρωτική ἀδεια μέχρι τριῶν μηνῶν μετὰ τὴν λήξιν τῆς ὁποίας οὗτοι κρίνονται ὀριστικῶς».

Ἀρθρον 2.

1. Ὁ Γενικὸς πίναξ Νοσημάτων Παθήσεων καὶ βλαβῶν αὔξων ἀριθμὸς 389 (στὴλ. ε) ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθοῦς:

«389 I/1(0/1)» οπτική δξύτης άνευ ή μετά διορθώσεως 10/10 εις έκαστον όφθαλμόν τής διαθλαστικής άνωμαλίας μη υπερβαινούσης τās τρεΐς (3) σφαιρικές διοπτρίας. (Είς τήν διόρθωσιν λαμβάνεται ύπ' όψιν τó άθροισμα σφαΐρας κυλίνδρου). Εΐδικώς οί ύποψήφιοι τής Στρατιωτικής Σχολής Εϋελπίδων, τής Σχολής Άνθυπομοιράρχων, τής Σχολής Μονίμων Υπαξιωματικών, τής Σχολής Ένωμοταρχών και τής Σχολής Χωροφυλακής ώς και οί ύποψήφιοι έφεδροι Άξιωματικοί τών Όπλων δέον έπως έχουν οπτικήν δξύτητα 10/10 άνευ ή μετά διορθώσεως εις έκαστον όφθαλμόν, τής διαπλαστικής άνωμαλίας μη υπερβαινούσης τήν μίαν (1) σφαιρικήν διοπτρίαν. (Είς τήν διόρθωσιν λαμβάνεται ύπ' όψιν τó άθροισμα σφαΐρας κυλίνδρου).

Είς τόν επί τής Έθνικής Άμύνης Υπουργόν, ανατίθεμεν τήν δημοσίευσιν και έκτέλεσιν του παρόντος Προεδρικού Διατάγματος.

Έν Αθήναις τή 23 Σεπτεμβρίου 1977

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΒΕΡΩΦ - ΤΟΪΤΣΑΣ

(3)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 902

Περί Ίδρύσεως Κοινοτικού Γυμναστηρίου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντες ύπ' όψει :

1. Τās διατάξεις :

α) Τής παρ. 2 του άρθρου 2 του Ν. 423/1976 «περί Γυμναστηρίων και ρυθμίσεως θεμάτων άφορώντων εις τόν έξωσχολικόν άθλητισμόν» (ΦΕΚ 223/21.8.1976 τ. Α').

β) Τήν ύπ' αριθ. Ε.Π. 6690/28.9.1976 άπόφασιν του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Έσωτερικών «περί μεταβιβάσεως άρμοδιότητων εις τόν Υφυπουργόν Έσωτερικών» (ΦΕΚ 1222/2.10.1976 τ. Β').

γ) Τήν ύπ' αριθ. ΔΛ7/2/7/9833/75 άπόφασιν του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Προεδρίας Κυβερνήσεως «περί αναθέσεως άσκήσεως άρμοδιότητων του Υπουργού Προεδρίας Κυβερνήσεως εις τούς παρά τώ Υπουργείω Προεδρίας Κυβερνήσεως Υφυπουργούς» (ΦΕΚ 779/29.7.1975 τ. Β').

δ) Τήν ύπ' αριθ. 14/1977 άπόφασιν του Κοινοτικού Συμβουλίου Πελοπίου Ν. Ήλειας έγκριθείσης διά τής ύπ' αριθ. 18270/1977 όμοίας του Νομάρχου Ήλειας.

ε) Τήν ύπ' αριθ. 935/1977 γνωμοδότησιν του Συμβουλίου τής Έπικρατείας, προτάσει τών Υφυπουργών Προεδρίας τής Κυβερνήσεως και Έσωτερικών, αποφασίζομεν :

Άρθρον μόνον.

Είς τήν Κοινότητα Πελοπίου του Νομού Ήλειας ιδρύεται Κοινοτικόν Γυμναστήριον ώς Υπηρεσία αυτής.

Είς τόν Υφυπουργόν Έσωτερικών, ανατίθεμεν τήν δημοσίευσιν και έκτέλεσιν του παρόντος.

Έν Αθήναις τή 26 Σεπτεμβρίου 1977

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ

(4)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 903

Περί Ίδρύσεως Κοινοτικού Γυμναστηρίου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντες ύπ' όψει :

1. Τās διατάξεις :

α) Τής παρ. 2 του άρθρου 2 του Ν. 423/1976 «περί Γυμναστηρίων και ρυθμίσεως θεμάτων άφορώντων εις τόν έξωσχολικόν άθλητισμόν» (ΦΕΚ 223/21.8.1976 τ. Α').

β) Τήν ύπ' αριθ. Ε.Π. 6690/28.9.1976 (ΦΕΚ Β 1222/76) άπόφασιν του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Έσωτερικών «περί μεταβιβάσεως άρμοδιότητων εις τόν Υφυπουργόν Έσωτερικών».

γ) Τήν ύπ' αριθ. ΔΛ7/2/7/9833/75 άπόφασιν του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Προεδρίας Κυβερνήσεως «περί αναθέσεως άσκήσεως άρμοδιότητων του Υπουργού Προεδρίας Κυβερνήσεως εις τούς παρά τώ Υπουργείω Προεδρίας Κυβερνήσεως Υφυπουργούς» (ΦΕΚ 779/29.7.75 τ. Β').

δ) Τήν ύπ' αριθ. 20/13.6.1977 άπόφασιν του Κοινοτικού Συμβουλίου Μεσσηνικόλα Καρδίτσης έγκριθείσης διά τής ύπ' αριθ. 10812/22.6.77 όμοίας του Νομάρχου Καρδίτσης.

ε) Τήν ύπ' αριθ. 886/1977 γνωμοδότησιν του Συμβουλίου τής Έπικρατείας, προτάσει τών Υφυπουργών Προεδρίας τής Κυβερνήσεως και Έσωτερικών, αποφασίζομεν :

Άρθρον μόνον.

Είς τήν Κοινότητα Μεσσηνικόλα του Νομού Καρδίτσης ιδρύεται Κοινοτικόν Γυμναστήριον ώς Υπηρεσία αυτής.

Είς τόν Υφυπουργόν Έσωτερικών, ανατίθεμεν τήν δημοσίευσιν και έκτέλεσιν του παρόντος.

Έν Αθήναις τή 26 Σεπτεμβρίου 1977.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ

(5)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 904

Περί συμπληρώσεως του άρθρου 16 του Ν. 22/75 «περί ρυθμίσεως θεμάτων καταστάσεως Δημοσίων Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντες ύπ' όψει :

1. Τās διατάξεις τής παραγράφου 2 του άρθρου 16 του Ν. 22/75 «περί ρυθμίσεως θεμάτων καταστάσεως τών Δημοσίων Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ.».

2. Τήν ύπ' αριθ. 794/13.7.77 σύμφωνον γνωμοδότησιν του Άνωτάτου Υγειονομικού Συμβουλίου.

3. Τήν ύπ' αριθ. 913/1977 γνωμοδότησιν του Συμβουλίου τής Έπικρατείας, προτάσει του επί τών Κοινωνικών Υπηρεσιών Υπουργού, αποφασίζομεν :

Άρθρον μόνον.

Είς τó άρθρον 16 του Ν. 22/1975 παραγρ. 1 προστίθεται έδάφιον ύπό στοιχεία ιη' έχον ούτω :

«(ιη') ή νόσος του γλαυκώματος, ή φυματίωσις τών νεφρών».

Είς τὸν ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, Ὑπουργὸν ἀντίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Προεδρικοῦ Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ὀκτωβρίου 1977.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ
Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

(6)

Περὶ χρηματοδοτήσεως βάμβακος ἐσοδείας 1977.

Ἐγγραφὸν Ὑπουργείου Γεωργίας ὑπ' ἀριθ. 405557/7411/21.9.1977 (Ν.Ε. 5324α).

(Ἀπόσπασμα Πρακτικῶν τῆς ὑπ' ἀριθ. 228/22.9.1977 συνεδριάσεως τῆς Ὑποεπιτροπῆς Δανείων καὶ Συναλλάγματος).

ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἡ Ὑποεπιτροπὴ Δανείων καὶ Συναλλάγματος λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπ' ἀριθ. 405557/7411/21.9.1977 ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας δι' οὗ τοῦτο εἰσγγεῖται τὴν λήψιν μέτρων διὰ τὴν ὁμαλὴν συγκέντρωσιν τοῦ βάμβακος ἐσοδείας 1977, ἀπεφάσισε τὰ κάτωθι:

1. Ἐγκρίνει τὴν ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος εἰδικὴν δανειοδότησιν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, μέχρι ποσοῦ δρχ. 2.000.000.000 (δραχμῶν δύο δισεκατομμυρίων) διὰ τὴν χρηματοδότησιν τῆς ΚΥΔΕΠ καὶ τῶν Γεωργικῶν Συνεταιριστικῶν Ὄργανώσεων διὰ τὴν ὑπ' αὐτῶν δι' ἴδιον λογαριασμὸν ἢ διὰ λογαριασμὸν τῶν παραγωγῶν ἐξαγορὰν βάμβακος συσπόρου ἢ ἐκκοκκισμένου, ἐσοδείας 1977.

Εἰς τοὺς παραγωγούς θὰ καταβάλλωνται αἱ ἐκάστοτε ἰσχύουσαι διὰ τῶν ἐκδιδομένων ὑπὸ τοῦ Ὄργανισμοῦ Βάμβακος δελτίων τιμαὶ.

Ἡ κατανομή τῶν ἀπαιτούμενων πιστώσεων πρὸς τὴν ΚΥΔΕΠ ἢ τὰς Γεωργικὰς Συνεταιριστικὰς Ὄργανώσεις θὰ λαμβάνη χώραν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας βάσει ἐντολῶν αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ὀφείλει νὰ παρακρατῇ ἐκ τῶν χορηγούμενων δανείων τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ ἀναλογούντος εἰς τὴν ἐνεχυριαζομένην ποσότητα βάμβακος μέρους τῶν χρεῶν τῶν παραγωγῶν.

Ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δεόν νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὰς ἀρχὰς ἐκάστου δεκαπενθήμερου, κατὰστασιν ἐμφαίνουσιν τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον δεκαπενθήμερον σημειωθεῖσαν κίνησιν εἰς τὰ δάνεια αὐτῆς ἐπ' ἐνεχύρῳ βάμβακος, ἤτοι:

- α) 1. ἐνεχυριασθεῖσα ποσότης ἐκκοκκισμένου βάμβακος
2. ποσὸν χορηγηθέντων δανείων

- β) 1. ἀποδοθεῖσα ποσότης ἐνεχυριασμένου βάμβακος
2. εἰσπραχθέν ποσὸν ἐναντι ὀφειλῶν ἐκ δανείων ἐπ' ἐνεχύρῳ βάμβακος.

Εἰς περίπτωσιν ἐξαγορᾶς παρὰ τῶν παραγωγῶν συσπόρου ἢ ἐκκοκκισμένου βάμβακος διὰ λογαριασμὸν τῆς ΚΥΔΕΠ ἢ τῶν Γεωργικῶν Συνεταιριστικῶν Ὄργανώσεων, θὰ καταβάλλεται εἰς τοὺς παραγωγούς ἡ ἀξία ἐφ' ἧς ἀπαξίᾳ τῇ παραλαβῇ τοῦ βάμβακος, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἰσχυουσῶν διὰ τῶν ἐκδιδομένων ὑπὸ τοῦ Ὄργανισμοῦ Βάμβακος δελτίων, τιμῶν. Ἡ τιμὴ αὕτη θὰ εἶναι ὀριστικὴ καὶ οὐδεμία διαφορὰ θὰ καταβληθῇ συμπληρωματικῶς εἰς τοὺς παραγωγούς.

Εἰς περίπτωσιν συγκεντρώσεως τοῦ βάμβακος ὑπὸ τῆς ΚΥΔΕΠ καὶ Γεωργικῶν Συνεταιριστικῶν Ὄργανώσεων διὰ λογαριασμὸν τῶν παραγωγῶν θὰ δύναται νὰ καταβληθῇ εἰς τοὺς οὕτως οἰαδήποτε ἐπὶ πλέον διαφορὰ ἥδελε προκύψει μετὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν σχετικῶν λογαριασμῶν.

Ἡ ἐξόφλησις τῶν ἄνω χρηματοδοτήσεων δεόν νὰ λάβῃ χώραν τὸ ἐραδύτερον μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1978.

Ὁ ἐκ τῶν ὡς ἄνω παρεβάσεων τῆς ΚΥΔΕΠ ἢ τῶν Ἐνώσεων Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν συγκεντρωθῆσάμενος ἐκκοκκισμένος βάμβαξ δύναται νὰ διατεθῇ ἐλευθέρως εἴτε εἰς τὸ ἐσωτερικόν εἴτε εἰς τὸ ἐξωτερικόν, κατὰ τὰ περὶ ἐξαγωγῶν βάμβακος ἰσχύοντα, πρὸς ἐπίτευξιν τῶν καλλιτέρων, κατὰ τὸ δυνατόν, τιμῶν ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν βαμβακοπαραγωγῶν.

2. Ἐγκρίνει τὴν ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος χορήγησιν ἀπ' εὐθείας ἢ μέσω τῶν Γεωργικῶν Συνεταιριστικῶν Ὄργανώσεων, εἰς τοὺς βαμβακοπαραγωγούς ἢ ὁμάδας αὐτῶν δανείων ἐπ' ἐνεχύρῳ παραχθέντος συσπόρου ἢ ἐκκοκκισμένου βάμβακος ἐσοδείας 1977, τὰ ὅποια θὰ καθορίζωνται εἰς ποσοστὸν 80% τῆς ἀξίας τοῦ ἐνεχυριαζομένου ἐγχωρίου βάμβακος, ὑπολογιζομένης διὰ τὸν δανειοδοτούμενον παραγωγόν:

α) βάσει τῆς τιμῆς ἐγγυήσεως ὅταν αἱ τιμαὶ τῶν ἐπισήμων δελτίων τοῦ Ὄργανισμοῦ Βάμβακος διαμορφώνονται εἰς ἐπίπεδα κατώτερα τῆς τιμῆς ἐγγυήσεως,

β) βάσει τῶν τρεχουσῶν τιμῶν ὅταν αἱ τιμαὶ τῶν ἐπισήμων δελτίων τοῦ Ὄργανισμοῦ Βάμβακος διαμορφώνονται εἰς ἐπίπεδα ἀνώτερα τῆς τιμῆς ἐγγυήσεως.

Ἡ ἐξόφλησις τῶν ὡς ἄνω δανείων δεόν νὰ λάβῃ χώραν τὸ ἐραδύτερον μέχρι τῆς 31.12.1978.

Ἡ χορήγησις ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος τῶν ὡς ἄνω δανείων θὰ λαμβάνη χώραν εἰς τὰ πλαίσια τῆς διὰ τῆς παρούσης ἀποφάσεως (παρ. 1) ἐγκριθείσης εἰδικῆς χρηματοδοτήσεως τῆς ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος διὰ συνολικοῦ ποσοῦ δρχ. 2.000.000.000.

Ἡ παρούσα ἀπόφασις θέλει δημοσιευθεῖ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως (τεύχος Α').

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Σεπτεμβρίου 1977

Ὁ Διευθυντὴς
ΜΙΧ. Ν. ΚΥΡΙΑΛΟΠΟΥΛΟΣ